

[Socialministeren.]

Som det fjerde Argument nævner Venstre i Betænkningen, at en ny lovordnet Form, der bygger paa samme Mangel paa Princip, som Venstre altsaa selv har været med til tidligere, bl. a. 1921 og 1922, kan Mindretallet ikke tiltræde. Nej; det ved jeg, og det hører jeg; men jeg har ikke hørt det fjerneste om, hvad Mindretallet eventuelt kunde tiltræde, og det forekommer mig, at det er rigtigt, hvad der allerede er fremhævet her oppe fra — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Rager og det ærede Medlem Hr. Lundberg —, at det er jo ganske ejendommeligt, at Venstre, naar der har været lovgivet saa meget paa dette Omraade, ogsaa af Venstre selv, ikke har stillet et eneste positivt Forslag under Forhandlingerne i Udvalget.

Som saadant kan jeg nemlig ikke betragte de vage Udtalelser i Betænkningen om, at man til sin Tid, hvis den kommende Vinters Arbejdsløshed vil give Begrundelse for at yde særlig Støtte til Kommunerne, vil tage dette under Overvejelse; det er jo ikke noget Forslag om, hvad der skal ske i Øjeblikket, det er desuden ogsaa ganske uden Princip. Nej; hvis Mindretallet overhovedet havde villet noget paa dette Omraade, vilde det have ladet det skinne frem i hvert Fald i Forhandlingerne her, hvilken Vej det vil gaa; men det vil ikke noget.

Alligevel fortsætter man med at fremføre Argumenter. Det næste Argument — det er Nr. 5 — lyder paa, at Forslaget her lægger væsentlige Hindringer i Vejen for Genoptagelse af et energisk Arbejde for Oprettelse af Krisekasser, og det ærede Medlem Hr. Krag uddybede dette Argument. Man burde sætte ind nu, sagde det ærede Medlem, med Hensyn til Oprettelse af Krisekasser, og det burde man gøre ganske uden Hensyn til, hvordan det vil gaa med den endelige Arbejdsløshedslovordning, som er under Forhandling.

Man kan jo sige saadan noget, men man kan ikke med den ærede Ordførers Sagskundskab paa dette Omraade mene det. Det ærede Medlem ved, at Kasserne nu har haft to Aar til dette energiske Arbejde paa det nuværende Lovgrundlag, og at det ikke desto mindre paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold og de taarnhøje Kontingenter ikke er lykkedes at oprette mere end 6 Krisekasser. Med hvilken Begrundelse skulde det ærede Medlem da forvente, at der i Løbet af den allerførste Tid skulde blive oprettet Krisekasser, og hvorledes skulde Vedtagelsen af et Forslag,

som skulde bortfalde i samme Øjeblik, den endelige Arbejdsløshedsordning med Oprettelse af Krisekasserne traadte i Kraft, kunne lægge væsentlige Hindringer i Vejen for Oprettelse af Krisekasser, om hvilke vi alle ved, at de i hvert Fald ikke bliver oprettet, før den nye Lov bliver gennemført? Det er jo ganske ulogisk, og det ærede Medlem Hr. Krag ved, at dette Argument ingen saglig Vægt har.

Argument Nr. 6 i Betænkningen lyder saaledes, at medens tidligere Lovgivning selv om den med Hensyn til fortsat Hjælp med Rette favoriserede Arbejdsløshedskassemedlemmer, dog ogsaa aabnede Adgang for andre, saa tager dette Lovforslag slet ikke Hensyn til disse andre, hvad Mindretallet ikke kan billige. Det kan jo i og for sig være Mindretallet temmelig ligegyldigt, da det heller ikke vil yde Hjælp til dem, Lovforslaget vil yde Hjælp til. Men endn, det vilde være et Argument, hvis denne midlertidige Lov ikke netop var tænkt som og beregnet paa at være et rent Supplement til den Hjælp, der udbetales Arbejdsløshedskassemedlemmer, fordi de selv har sikret sig en saadan Hjælp gennem Arbejdsløshedskasserne, altsaa den Hjælp til Selvhjælp, som Venstre ellers altid taler om. De andre, som ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, er saamænd for længst under de vanskelige Forhold inde under Hjelpekassernes Hjælp.

Argument Nr. 7 lyder saaledes, at det er uheldigt, at Forslagets § 3 begrænser denne Lovs Gyldighed til den Dato, da en ny Lov om Arbejdsansvining og Arbejdsløshedsforsikring kan træde i Kraft, for det kan befrygtes at vare længe. Jeg maa sige, der er ingen, der i den Grad er Herre over dette Arguments Ligegyldighed som Venstre selv. I det Øjeblik Venstre vil gaa ind i en alvorlig Forhandling — hvad jeg havde Indtryk af at det ærede Medlem Hr. Krag vilde — om en ny Arbejdsløshedsforsikring med Udbygning af Krisekasserne, saaledes som baade han og jeg ønsker det, falder dette Argument væk, saa kan vi have denne nye Lov i Løbet af Vinteren, og saa kan dette Lovforslags Varighed begrænses til at blive kort; saa det er Venstre selv Herre over, i hvert Fald i Hovedsagen.

Og saa kommer det sidste Argument, der formentlig, fordi det er det sidste, betegnes som det afgørende. Dette Argument er praktisk taget, at det ærede Medlem Hr. Krag ikke føler sig overbevist om, at Udgifterne vil kunne holdes indenfor den